

Veien sammen, del 2: Samfunnet

Taler: Niklas R. B. Slettevoll

Dato: 27.08.2017

I begynnelsen av prekenen intervjues Bitten Riisehagen Tangen om sin vei sammen med Gud i samfunnet (kan høres som podcast på tabernakletoyer.no/podcast-sondag).

1. Et "kristent land"

Niklas begynner med å snakke om at mange ser på Norge som et kristent land, og hvordan en del kristne ser ut til å frykte hva som skal skje når kirken eller "Gud" ikke lenger er med på å styre landet. Man har kanskje blitt vant til kristendommens posisjon. Så siteres Truls Åkerlund i boken "Feil fortelling fortalt" hvor han mener at til grunn for dette synet ser det ut til å ligge til grunn en tanke om at kirken er avhengig av en gunstig posisjon i samfunnet for å overleve, at levende tro kan tvinges på folk ovenfra, og at dette er feil fortelling fortalt.

2. Kirken kommer til makten

På 300-tallet gjøres kristendommen til statsreligion i Romerriket av keiser Konstantin. Kristendommen befestes ovenfra. Niklas forklarer at for de første kristne, så handlet det ikke om å frelse de riktige samfunnstoppene som kunne kristne folket, men troen handlet om et personlig møte med Jesus.

3. En ny verdensreligion... nedenfra

Niklas forteller at Jesus ville starte en ny verdensreligion, men at han startet med å oppsøke de som var nederst på rangstigen i samfunnet, sånn som tolleren Levi (Luk 5,27-39). Samfunnstoppene, de religiøse lederne, som ønsker å bevare de jødiske verdiene i samfunnet, misliker at Jesus menger seg med (i deres øyne) laverestående individer. Men Jesus elsket å være sammen med de som var ydmyke nok til å innrømme at de trengte frelse (Luk 5,31). Jesus bygde en ny verdensreligion nedenfra gjennom ekte og personlige relasjoner, ikke med en plan om å tvinge troen på folk ovenfra.

4. Jesus viste styrke i svakhet...

Jesus kan vise sin styrke gjennom mennesker som kanskje kan se svake og skrøpelige ut i menneskelige øyne. Jesus satte eksempel for kirken: han samlet ikke en hær med sverd, men en hær av folk som fulgte hans eksempel. Når Jesus ble arrestert, tok en av disiplene til sverd for å beskytte Jesus (Luk 22,49-51). Men Jesus stopper dem, fordi Guds rike bringes ikke til mennesker ved frykt for sverdets makt, men ved offer. Jesus ble dette offeret for oss alle.

5. ...men kirken ville vise styrke

Niklas spør om kirken alltid har bestått av bare snille mennesker, men svarer at på et tidspunkt ble kjærligheten for makt større enn for mennesker. Han forteller at kirken har prøvd å presse troen på folk overfra ved maktmisbruk. Til tider på forferdelig vis. Dette står i motsetning til evangeliet.

6. Troen er ikke en privatsak

Niklas forklarer at det er ikke noen motsetning mellom det å være kristen og det

ØYER PINSEMENIGHET TABERNAKLET

å være politisk aktiv. Troen er personlig, men ikke privat, og troen skal gjennomsyre alle sider av livene våre.

Han avslutter med å forklare at Bibelen setter noen grenser for hvor langt man kan gå i kampen om kristen innflytelse på samfunnet. Vi har gått over en grense hvis vi tror vi kan tvinge folk til å følge en bestemt tro. Tar man opp sverd for å forsvare et sett med regler, så har man gått over en grense. Niklas ber om tilgivelse for overtredelser som har skjedd i Jesu navn, og ber oss om ikke å se på hva mennesker har feilaktig kalt Guds vilje, men å søke en personlig relasjon til Jesus.

SPØRSMÅL TIL ETTERTANKE:

- Er det viktig for deg at kristne engasjerer seg i samfunnet?
- På hvilken måte tenker du at kristne bør synliggjøre seg i samfunnet?
- Hvorfor bør ikke kristne bruke makt til å få mennesker til å underkaste seg den kristne troen? Kjenner du til tilfeller hvor religion har blitt presset på mennesker ved bruk av makt?
- I hvor stor grad bør kristne verdier og/eller etiske regler følges av de som ikke er troende kristne?
- Hva vil det si å bygge en kirke ovenfra eller nedenfra?
- Hva tenker du om forholdet mellom privat og personlig tro? Er troen ment å være privat, og i så fall, hvorfor? Og hvilke konsekvenser får det?